

Sygn. akt XV C 267/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku w XV Wydziale Cywilnym

w składzie:

Przewodniczący: **SSR del. do SO Jarosław Matuszczak**

Protokolant: sekr. sąd. Anna Gutowska – Czulik

po rozpoznaniu w dniu 01 czerwca 2015 r. w Gdańsku,

na rozprawie,

sprawy z powództwa **Stowarzyszenia (...) w W.**

przeciwko **J. D. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej J. D. (1) na rzecz powoda Stowarzyszenia (...) w W. kwotę 2.239,- zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści dziewięć złotych 08/100) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 listopada 2014 roku do dnia zapłaty, przy czym odpowiedzialność pozwanej jest solidarna z odpowiedzialnością (...)– J. D. i wspólnicy spółki komandytowej w P. wynikającą z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w postępowaniu upominawczym w dniu 27 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt XV Nc 407/14,

II. zasądza od pozwanej J. D. (1) na rzecz powoda Stowarzyszenia (...) w W. kwotę 729,- zł (siedemset dwadzieścia dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 600,- zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, przy czym odpowiedzialność pozwanej za koszty procesu jest solidarna z odpowiedzialnością (...)– J. D. i wspólnicy spółki komandytowej w P. wynikającą z nakazu zapłaty wydanego przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w postępowaniu upominawczym w dniu 27 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt XV Nc 407/14 do kwoty 645,- zł (sześćset czterdzieści pięć złotych), w tym w całości za koszty zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie (...) w W. domagało się solidarnej zapłaty od (...)– J. D. i wspólnicy spółka komandytowa w P. oraz od J. D. (1) w W. kwoty 2.238,92 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie wskazało, że jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w rozumieniu art. 104 i 105 ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity Dz.U. z 2000 r. nr 80, poz. 904; dalej przywoływane jako: ustawa o prawie autorskim) i posiada zezwolenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 23.10.1998 r. na zbiorowy zarząd prawami autorskimi określonymi w decyzji. Pozwana spółka wykorzystywała chronione utwory z repertuaru (...) w lokalu o nazwie T. (...) w P. w formie publicznych odtworzeń w okresie od lipca 2012 r. do końca października 2013 r. w oparciu o zezwolenie powoda zawarte w umowie licencyjnej z dnia 05 lipca 2012 r. oznaczonej Nr (...). Zgodnie z tą umową pozwana spółka zobowiązała się płacić powodowi ryczałt miesięczny w wysokości 115,62 zł po zakończeniu każdego miesiąca, w terminie 14 dni. Pozwana nie zapłaciła powodowi należnych z tytułu tejże umowy wynagrodzeń autorskich za wyżej wymieniony okres w kwocie 1.849,92 zł. Komplementariuszem pozwanej spółki jest druga pozwana, która bez ograniczeń, całym swoim majątkiem odpowiada

ze spółką w oparciu o art. 102, 103 w zw. z art. 22§2 k.s.h.). Żądanie powiększono o odsetki należne powodowi na dzień 11.11.2014 r. w kwocie 389,- zł.

(pozew – k. 2 – 6)

W dniu 27.11.2014 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – k. 31)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw wniosła J. D. (3), domagając się oddalenia powództwa jako przedwczesnego oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, że na podstawie łączącej strony umowy zobowiązana została do zapłaty powodowi należności w terminie 14 dni od wystawienia faktury. J. D. (1) do dnia dzisiejszego nie otrzymała od powoda żadnej faktury VAT mimo usilnych próśb. Pozwana nie zaprzecza, że zobowiązanie istnieje, jednak z przyczyn zależnych od powoda tj. braku faktury i numeru rachunku bankowego powoda, nie mogła uiścić należności.

(sprzeciw – k. 38 – 40)

Nakaz zapłaty uprawomocnił się natomiast wobec pozwanej (...)J. D. i wspólnicy spółki komandytowej w dniu 28.12.2014 r.

(...) – k. 37, zarządzenie k. 43)

Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 06.05.2015 r. przedłożył faktury oraz wskazał, że zarzut pozwanej jest bezpodstawny. Do pewnego momentu faktury były płacone, a były wysyłane identycznie jak te niezapłacone

Nadto w piśmie przygotowawczym z dnia 18.05.2015 r. (data wpływu do sądu) zauważył, że nie wystawiał faktur na J. D. (1) lecz na spółkę, które jest stroną umowy a płatność miała nastąpić w ciągu 14 dni od daty wystawienia faktury przez powoda a nie od daty doręczenia faktur J. D. (1).

(protokół rozprawy k. 88, czas nagrania: 00:1:52 – 00:11:00, pismo przygotowawcze – k. 100 – 101)

Pełnomocnik pozwanego na rozprawie w dniu 01.06.2015 r. oświadczył, iż pozwana nie uiściła należności objętych sporem.

(protokół rozprawy – k. 109, czas nagrania: 00:04:47 – 00:05:45)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Stowarzyszenie (...) w W. jest organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi w rozumieniu art. 104 i 105 ustawy z dnia 04 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (tekst jednolity Dz.U. z 2000 r. nr 80, poz. 904) i posiada zezwolenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 23.10.1998 r. na zbiorowy zarząd prawami autorskimi określonymi w tej decyzji

Okoliczność bezsporna, nadto: decyzja Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego – k. 15, wyciąg z obwieszczenia Ministra Kultury – k. 16 – 17.

W dniu 05.07.2012 r. (...)– J. D. i wspólnicy spółka komandytowa w P., której jedynym komplementariuszem jest J. D. (4), zawarła ze Stowarzyszeniem (...) w W. umowę licencyjną Nr (...) na publiczne odtwarzanie utworów słownych, muzycznych i słowno – muzycznych za pomocą odtwarzacza dźwięku. Zgodnie z §5 umowy licencjobiorca zobowiązał się zapłacić na rzecz ZAiKSu zryczałtowane wynagrodzenie autorskie w wysokości netto 94,- zł miesięcznie, które miało podlegać waloryzacji w okresach rocznych w sposób opisany w tym paragrafie. W myśl natomiast §6 ust. 1 (...) w ostatnim dniu miesiąca miał wystawiać fakturę VAT za okres rozliczeniowy zgodnie z §5 ust. 1 z terminem płatności

należności w ciągu 14 dni od wystawienia faktury. Otrzymana przez licencjobiorcę faktura stanowić będzie wezwanie do spełnienia świadczenia.

Dowód: wniosek o wystawienie umowy – k. 18, umowa licencyjna – k. 19 – 20, wydruk z KRS (...)- J. D. i wspólnicy spółka komandytowa w P. – k. 26 – 30.

Powód wysyłał co miesiąc na uzgodniony ze spółką adres e – mail W. S. faktury VAT dotyczące umówionego wynagrodzenia, zgodnie z postanowieniami umowy licencyjnej. Mimo tego pozwana spółka nie uiściła wynagrodzeń autorskich za okres lipiec 2012 r. – październik 2013 r. w łącznej kwocie 1.849,92 zł.

Okoliczności częściowo bezsporne, nadto dowód: wydruki wiadomości e – mail i faktur VAT – k. 56 – 87.

Pismem z dnia 06.11.2013 r. Stowarzyszenie (...) w W. rozwiązało umowę z (...)– J. D. i wspólnicy spółką komandytową w P. z uwagi na nie wywiązywanie się z §5 umowy licencyjnej i wezwała do zapłaty za faktury, a pismem z dnia 21.02.2014 r. wezwało do zapłaty wynagrodzeń autorskich z zawartej umowy za okres od 07.2012 do 10.2013 r. w łącznej kwocie 1.828,22 zł, ponownie wskazując na niezapłacone faktury.

Okoliczności bezsporne, nadto: rozwiązanie umowy licencyjnej – k. 24, wezwanie – k. 25.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie był w przeważającej mierze niesporny. Dotyczyło to zawarcia umowy licencyjnej, odtwarzania utworów przez spółkę jak i braku zapłaty wynagrodzeń autorskich przez spółkę oraz jej komplementariusza. Spór dotyczył jedynie tego czy pozwana J. D. (5) otrzymała faktury VAT od powoda, co uniemożliwiało jej zapłatę.

Powód przyznał, że J. D. (5) nie otrzymywała faktur, jednakże wskazał, że nie miało to znaczenia, gdyż jej odpowiedzialność jest pochodna od odpowiedzialności spółki, w której jest komplementariuszem. Spółka zaś faktury otrzymywała. Powód na tę ostatnią okoliczność przytoczył dowód w postaci wydruków e –mail oraz faktur, który nie był w żaden sposób podważany przez pozwaną i nie budziły wątpliwości sądu. Mogły zatem stanowić dowody zbliżone do dokumentu prywatnego (stanowiły obraz danych zapisanych na nośniku informatycznym) w myśl art. 309 k.p.c. w zw. z art. 245 k.p.c. Co więcej, pozwana cofnęła wniosek dowodowy dotyczący przesłuchania świadka W. S. na tę okoliczność. Wprawdzie powód wniósł z ostrożności o jego przesłuchanie podobnie jak złożenie rejestru faktur VAT pozwanej spółki, jednakże dowody te, na podstawie art. 217§3 k.p.c., należało pominąć jako zbędne, albowiem okoliczność ta została już udowodniona zgodnie z twierdzeniem powoda.

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Stowarzyszenie (...) w W. jest organizacją zbiorowego zarządzania w rozumieniu art. 104 ust. 3 ustawy o prawie autorskim.

Powód zarządza między innymi prawami autorskimi do utworów słownych, muzycznych, słowno–muzycznych, choreograficznych twórców będących członkami (...)u, twórców, którzy nie będąc członkami (...)u powierzyli tej organizacji ochronę swych utworów oraz członków zagranicznych związków ochrony praw autorskich, z którymi (...) podpisał umowy o wzajemnej reprezentacji.

Na podstawie art.105 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych powodowi służy domniemanie, iż jest uprawniony do zarządzania i ochrony w odniesieniu do pól eksploatacji objętych zbiorowym zarządzaniem oraz, że ma legitymację procesową w tym zakresie.

Zgodnie z art. 67 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych twórca może udzielić upoważnienia do korzystania z utworu na wymienionych w umowie polach eksploatacji z określeniem zakresu, miejsca i czasu tego

korzystania. Takie zezwolenie zostało zawarte w treści umowy licencyjnej. Jest ono jednak odpłatne, co również wynika z umowy

Bezspornie ani (...)– J. D. i wspólnicy spółka komandytowa w P. ani J. D. (5) nie uiszczyły należności wynikających z zawartych umów licencyjnych za okres objęty pozwem, tj. od lipca 2012 r. do końca października 2013 r. Wierzytelność wynikająca z umowy licencyjnej na publiczne odtwarzanie utworów za ten wynosiła 1.849,92 zł.

Należy podkreślić, iż pozwana spółka była zobowiązana do uiszczania wynagrodzenia za korzystanie z utworów na podstawie umowy licencyjnej z dnia 05 lipca 2012 r. Umowa ta obowiązywała bowiem do listopada 2014 r.

Sąd ustalił także, że doszło do doręczenia spółce dokumentów rozliczeniowych (faktur), które stanowiły wezwanie do spełnienia świadczenia pieniężnego (zawarto w nich stosowną wzmiankę co do sposobu i czasu zapłaty). Wezwania doręczone spółce w postaci faktur wskazujących datę zapłaty spełniają przeto wymogi z art. 455 k.c.

Z kolei odpowiedzialność pozwanej J. D. (5) ma charakter subsydiarny i wynika z faktu, iż jest ona komplementariuszem (...)– J. D. i wspólnicy spółka komandytowa w P..

Zgodnie z art. 102 k.s.h. Spółką komandytową jest spółka osobowa mająca na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której wobec wierzycieli za zobowiązania spółki co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona. Z przepisu tego jasno wynika, że odpowiedzialność komplementariusza nie podlega ograniczeniom. Jej charakter określa art. 22§2 k.s.h. do którego odsyła w sprawach nieuregulowanych dla spółki komandytowej art. 103 k.s.h.. Stanowi on, że każdy wspólnik odpowiada za zobowiązania spółki bez ograniczenia całym swoim majątkiem solidarnie z pozostałymi wspólnikami oraz ze spółką, z uwzględnieniem art. 31.

Jak z powyższego wynika, jej odpowiedzialność była pochodna od odpowiedzialności spółki. Z tego względu nie miało znaczenia, że nie otrzymała ona faktur VAT, skoro otrzymała je skutecznie spółka, w której jest komplementariuszem. Tym samym podstawą jej odpowiedzialności był art. 22§2 k.s.h.

Ponieważ na skutek wniesienia sprzeciwu nakaz zapłaty przez J. D. (6) nakaz zapłaty wydany w sprawie utracił moc w części zaskarżonej sprzeciwem tj. co do niej (art. 505§2 k.p.c.), powstała luka co do solidarności zobowiązania po stronie pozwanej. Nakaz zapłaty utrzymał swoją moc tylko co do (...)– J. D. i wspólnicy spółki komandytowej w P.. Z tego względu należało w wyroku zaznaczyć, że odpowiedzialność J. D. (7) ma charakter solidarny z tą spółką, zgodnie z art. 22§2 k.s.h. w zw. z art. 103 k.s.h. w zw. z art. 102 k.s.h.

Powód mógł żądać od pozwanych skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w zapłacie należności do dnia 11 listopada 2014 r. w łącznej kwocie 389,- zł, zgodnie z art. 481 § 1 k.c., który stanowi jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Obliczenia powoda w tym względzie były prawidłowe (k.5).

Dopuszczalne było także naliczanie od nich dalszych odsetek zgodnie z art. 482§1 k.c. od momentu wytoczenia powództwa.

Z tych względów orzeczono jak w punkcie I wyroku.

W zakresie kosztów procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 98 k.p.c. i obciążył pozwaną J. D. (6) obowiązkiem zapłaty kosztów procesu na rzecz powoda w całości, jako stronę przegraną. Na koszty te składała się cała opłata od wniesionego powództwa w kwocie 112 zł obliczonej zgodnie z art. 13 ust. 1 w zw. z art. 21 ustawy dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm., dalej przywoływany jako u.k.s.c.), kwota 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wynikająca z § 10 ust. 1 pkt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, nr 163, poz. 1349 ze zm.), oraz 17 zł tytułem opłaty od udzielonego pełnomocnictwa.

Ponieważ obowiązek zapłaty kwoty żądania głównego był solidarny po stronie pozwanej, należało na podstawie art. 105§2 k.p.c. nałożyć w wyroku na J. D. (1) solidarny obowiązek zapłaty kosztów procesu wraz z pozwaną spółką co do której uprawomocnił się nakaz zapłaty. Koszty procesu dla tych podmiotów były jednak różne. W nakazie zapłaty sąd zasądził bowiem od pozwanej jedynie $\frac{1}{4}$ części opłaty od pozwu (28 zł), co wynikało z faktu, że w razie uprawomocnienia się nakazu zapłaty, sąd na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 2 lit. c u.k.s.c. winien $\frac{3}{4}$ opłaty zwrócić. Nakaz ten stał się prawomocny co do(...)– J. D. i wspólnicy spółki komandytowej w P., a więc nie mogła ona odpowiadać za koszty wywołane przez drugą pozwaną. Solidarność dotyczyła więc tylko kwoty niższej, do której zapłaty zobowiązana była spółka.